

بررسی اندیشه‌ها و آراء شهید مطهری و تأثیر آن در شکل‌گیری مبانی فکری انقلاب اسلامی و تجلیل از شخصیت کم‌نظیر ایشان هم مورد نیاز جوامع اسلامی و هم ادای بخشش از وظیفة حق‌شناسی نسبت به اندیشمندان و فرزانگان انقلاب اسلامی است.

شهید مطهری نقش مؤثری بر جریان فکری اسلامی و شکل‌گیری نظامی اسلامی بر جای گذاشت و به صورت سنتگری امن برای جوانان طالب علاقمند فکر اسلامی در حوزه‌ها و دانشگاه‌ها درآمد: تا بتوانند زیر سایه این تفکر عمیق و مستحکم دین خود را حفظ کنند و از آن دفاع کنند.

فکر اسلامی به ویژه پس از انقلاب اسلامی مورد چالش جدی قرار گرفته و این روند ادامه خواهد یافت. ما باید خود را آماده کنیم و با توجه به سرمایه‌های عظیم فکری و فرهنگی که در اختیار ماست، اگر از همه امکانات خوب استفاده کنیم، در این مصاف پیروز خواهیم شد.

خوشبختانه در حوزه‌های علمی و دانشگاه‌ها، فضلاً، علاماً داشتماندان و افراد صالح و شایسته از نظر علمی و فکری وجود دارند و باید حضور خود را در این میدان گسترش دهند وبا امکان تبلیغاتی و شیوه‌های جدید مقابله کنند و وظیفه خود را نسبت به اسلام ادا نمایند.

ما در حال حاضر بدیلی برای مجموعه کتاب‌های شهید مطهری نداریم؛ ولی نیازهای فکری روز به روز و نو به نو می‌شود و جریان ورود به چالش با افکار وارداتی و نقادی علمی و تفکیک صحیح از سقیم، از وظایف مهمی است که باید ادامه پیدا کنند و ما در دهدۀ‌های آینده به مطهری‌ها نیاز میرم داریم.

حروف ما

ویژگی‌هایش شناخته‌ایم؟ به نظر می‌سد هنوز به ژرفای اندیشه امام به عنوان عصارة چهارده قرن معرفت اندوزی شیعه، کسی دست نیافته است.

این می‌تواند به عنوان مقدمه‌ای عمیق، کلید راه نهضت نرم‌افزاری و

تولید علم باشد؛ آن هم در حوزه معرفت دینی.

شناخت خضرت روح الله برای آنانی که می‌خواهند به تفکرات خود جلا پیش‌خشنده، می‌تواند سرفصلی بسیار چشمگیر باشد. حتی بزرگان دین و مفکران اندیشمند با شناوری در افکار او می‌توانند دروازه‌های ناگشودهای از تفکرات را فرا روی خود بینند. اعتقاد قریر بر این است علاوه بر تلاش متفکران و صاحبان اندیشه، هر فرد برای خودش نیز باید به دنبال تولید علم باشد، یعنی با درک خود به مرتبه‌ای برسد که مفاهیم هستی را درک کند و مسیر زندگی اش را شکل دهد. در این بین، جوانان که در این‌تاریخ راه هستند، با پیوستن به این حرکت می‌توانند هم از پره‌های جوانی خویش، در مسیر کمال استفاده نمایند و هم از خوشیدوارهای بزرگی چون خضرت روح الله برای هدایت زندگی خویش به سرمنزل مقصود، مدد بجوینند.

حضرت روح الله به عنوان روزگار ترین عالم دینی ما در عصر آهن و اهرم، به تمام زوابای زندگی امروزی پسر آگاه بوده و با انتخاب‌هایی که در سیره او به چشم می‌خورد، توانسته است، همواره پیش‌ترین راست‌افاده نماید. به نظر می‌رسد حضرت روح الله آنقدر برای ما در دسترس است که می‌توانیم گاهی با فکر کردن به او بسیاری از پاسخ‌های میهمان زندگی امروز را بیاییم. الحق این فرمایش مقام معظم رهبری در اصرار بر تهضیت نرم‌افزاری برای آن است که انسان معاصر خود را در گیرودار فن اوری روز اسیر می‌بیند، بتواند به بهترین شکل از آن‌ها استفاده نماید و راه برای آمیختگی حوزه‌های معرفتی با مسائلی جاری زندگی‌های فردی هموار سازد.

خلاصه آنکه نهضت نرم‌افزاری و تولید فکر، یک حرکت از فرد به جامعه است و افراد باید از خود شروع نمایند تا در جامعه فرآگیر شود. این مهم تحقق نمی‌باید مگر با پیوستن به جریان شفافی که از چهارده نور پاک آغاز شده و امروز در نهاد انسان‌هایی تجلی یافته است که چون خضرت روح الله تمام تلاش خود را برای ملکوتی شدن پیش‌زیر انجام داده‌اند. خضرت روح الله یک تولید کننده بزرگ فکر و علم بود و آغازگر نهضت عظیم نرم‌افزاری تشیع در عصر حاضر و ما می‌توانیم با او به پنجه‌های نورانی معرفت سفر کنیم.

یاعلی - سردبیر

مریم گلوردوی

پیک‌نپیر

علم و فکر، غذای روح است. گاهی انسان باید به همان اندازه که درباره معاش خود فکر می‌کند، درباره غذای روح خود نیز بیندیشد. حضرت علی(علی‌الله‌ی) می‌فرماید: «چرا مردم اگر در شب تاریک، آن‌ها را بر سرسره‌های بنشانند، تا چراغ را روشن نکنند دست به غذا دراز نمی‌کنند و اما اگر بر سر سفره فکری بنشینند، هیچ در اندیشه نمی‌شوند که چراغ عقل را روشن کنند، تا با چشم بصیرت بینند این غذای معنوی که وارد روحشان می‌شود، چه نوع غذایی است.»

غذاهای فکری نیز چون غذاهای جسمانی، بعضی مقید و بعضی زیان‌آور است. تعليماتی که ادمی فرا می‌گیرد و کتاب‌هایی که مطالعه می‌کند، از لحاظ اثر همه بکسان نیستند. تعليمات دینی اگر به درستی آموخته شود، ارزش، حیات و زندگی و هدف آن را در نظر انسان بالا برد و نظام آفرینش را محظوظ و دوست‌داشتنی می‌سازد. لذا به شما دوستان عزیز توصیه می‌نماییم که حتماً از کتاب‌ها و آثار استاد شهید مطهری استفاده نمایید.

بررسی راههای تداوم حرکت عمیق و اصولی شهید مطهری برای برآورده کردن نیازهای فکری جدید و ورود به عرصه چالش با افکار وارداتی و نقادی علمی این افکار، برای جامعه امروز، ضروری است.

همه می‌خواهند سری توی سرها داشته باشند؛ یست‌های روشنگری بگیرند؛ و خلاصه خودی عرضه کنند. حتیماً برآها و برآها با خودتان فکر کرده‌اید که چگونه می‌توان به این همه دست نیافته ایافت؟ راستش را بخواهید بینه هم گاهی از این ابتلایات را دارم؛ یعنی می‌خواهیم حرف تازه بزنم یا به گفته امروزی‌ها «تولید فکر» کنم، اما حقیقت مطلب آن است که هنوز داشته‌های خودمان را حلچی نگردایم که می‌خواهیم تولید فکر برویم. من به خودم نهیب می‌زنم که درست است نشریه‌ای داری و احسان می‌کنی با مخاطب چند ده‌هزار طرف هستی، اما آیا تا به حال توانسته‌ای اندوخته‌های معرفتی و داشته‌های فکری خود را - که سنگ آن را به سینه می‌زنی - روکنی که رفته‌ای سراغ تولید فکر؟

راستش را بخواهید تولید فکر و نهضت نرم‌افزاری، این‌زاری می‌خواهد و مقدماتی که همه این‌ها به عهده متفکران و متکلمان است والحق که فضای معرفتی کشور ما از این دست آدم‌ها کم ندارد.

ابزار و مقدمات این حرکت هم خود بحث وسیعی را می‌طلبید که حقیر تنها در این نوشتہ به گوشاهی از آن اشاره می‌کنم و اعتقاد دارم همین پنجه آن قدر رزف و وسیع است که موشکافی آن عمر چندصدساله می‌خواهد.

درگذر تاریخ فرهنگ تشیع، استوانه‌هایی خصوص دارند که هر کدام چون اقیانوسی عمیق، معدن نهضت‌های نرم‌افزاری و مخزن تولید افکار ناباند؛ این‌ها به واسطه اتصاف به دریای بی‌کرانه آللله در مقام ایستاده‌اند که از سر انگشت اراده‌شان چشم‌های جوشان معرفت فوران می‌کنند. علماء، فلاسفه، حکما و داشتماندان دین و مکتب تشیع، همان کسانی هستند که امروز اگر ما بخواهیم به حرکتی نو در عرصه‌ی ایافته‌های معرفتی دست یابیم، باید به سراغ آن‌ها برویم. از ابوالعلی سینا و فارابی بگیرید، تا علامه مجلسی و شیخ طوسی و شیخ بهایی و ملاصدرا و حتی متفکرانی که ما امروز هم نفسی با آن‌ها را تجربه می‌کنیم. همه این شاخه‌های نورانی، بر تنه تومند درختی روپیده‌اند که از سرچشمه جوشان کوثر «نبوی» و قنات‌های سیراب «علوی» نوشیده‌اند و حال سر برآسمان می‌سایند.

با یک نگاه اجمالی به زندگی و اثمار آن‌ها در می‌یابیم که وجود نامکشوف این بزرگان از دانشته‌های ما پیرامون آن‌ها بسیار گسترده‌تر است. شاید برای تمام ما ویژگی‌های امام راحل به نحوی بازگو شده باشد و کم و بیش از آن بهره برده باشیم؛ اما آیا می‌توانیم ادعای کنیم امام را با تمام